

VIVAT ACADEMIA

sekretariaat :
em. jacqmainlaan 126
1000 brussel – tel. 02 - 218 68 20 – pr 000-0429238-13

verantwoordelijk uitgever :
lic. hugo hermans
oude kerkstraat 56, 2000 antwerpen

ALGEMENE LEDENVERGADERING 1978

te Antwerpen op 18 november

14.30 uur : aankomst van de deelnemers in het Rockoxhuis, Keizerstraat 10 te Antwerpen

15.00 uur : bezoek aan het Rockoxhuis in kleine groepjes

16.00 uur : koffie aldaar aangeboden door de Kredietbank

16.30 uur : ibidem academische zitting tot omstreeks 18.00 uur

19.30 uur : aperitief in de Eeuwfeestsalons, Van Putlei 24

20.00 uur : banket en gezellig samenzijn

Nadere gegevens zullen nog volgen. Houd alvast deze datum vrij.

BETAAL UW BIJDRAGE voor het academiejaar 1978-'79 door storting op postrekening 000-0429238-13 van Verbond der Vlaamse Academici, Emiel Jacqmainlaan 126, 1000 Brussel. Vermeld de afdeling waartoe U wilt behoren, indien U **niet** geografisch bij de afdeling van uw woonplaats wenst te worden ingedeeld. De bijdragen blijven onveranderd : steunende leden 1000 fr. of meer, gewone leden vanaf het zesde jaar na promotie 500 fr., pas-afgestudeerden de eerste vijf jaren na promotie 200 fr., dienstplichtigen 200 fr., bijkomende leden, ook academici in hetzelfde gezin, per persoon 100 fr., vrijblijvend clubgeld voor Antwerpen of elders 100 fr. Vergeet niet bij de overschrijving duidelijk de bestemming te vermelden. De bijdrage kan ook aan de plaatselijke afdeling worden betaald. WERF OOK NIEUWE LEDEN, aldus maakt U het V.V.A. sterker : zo kan het meer doen voor de Vlaamse zaak in het algemeen en voor de zaak der academici in het bijzonder.

Het Centraal Sekretariaat is open van 9.30 tot 15 uur, op alle werkdagen behalve woensdag. 's Avonds of tijdens de schoolvakantie is de sekretaresse, Mw. Dekleermaeker-De Mulder te bereiken op het telefoonnummer 02/358 50 19.

IN MEMORIAM L. ELAUT

In de lente van dit jaar, op zondag 2 april, is Prof. dr. Leon Elaut, tachtig jaar oud, van ons heengegaan „rustig en sterk als hij had geleefd”. Omdat hij een man was van zovele talenten en verdiensten, van nooit aflatende geestelijke activiteit, opgewassen tegen alle wisselvalligheden, waarlijk en wezenlijk „a man for all seasons”, daarom is nu ons gevoel van beroving zo groot. Hij behoorde tot de besten, door zijn generatie aan Vlaanderen geschonken.

Hij werd nog in de voorgaande eeuw op tweede kerstdag 1897 in Gentbrugge geboren als de zoon van een verlichte en vooruitstrevende boer. Deze volkse wortel lag aan de basis van zijn sociale beweging en is hem steeds eigen gebleven. Hij, de kenner van vele oude en nieuwe talen, de letterkundig begaafde, de fijnzinnige humanist, beheerste de volkstaal tot in haar sappigste bijzonderheden. Na de dorpsschool en het college van Eeklo kwam hij terecht bij de Jezuiten te Gent, op het St.-Barbara-college, die burcht van franskiljonisme, waar zich met hem en na hem in toenemende mate ook een Vlaamse elite heeft doorgezet. Hier begon het proces dat deze intelligente boerenjongen langs de liefde tot de klassieke oudheid en na tal van studiewisselingen zou maken tot de latere erudiete geleerde.

De wisselvalligheden werden hem inderdaad niet bespaard. Er zijn er onder ons nogal enkelen, die door de Belgische onrechtstaat in hun studie en hun academische loopbaan werden gehinderd. Wijlen onze voorzitter Paul Beeckman was er een voorbeeld van. Elaut heeft zulks echter tweemaal meegemaakt, in de twee voor België beschamende perioden van Vlamingenvervolging, 1918 en 1945, maar de feniks die hij was is telkens weer schitterend uit de asse opgerezen. In alle sereniteit en zonder enige verbittering liet zijn uitzonderlijke begaafdheid hem toe, telkens rustig én glansrijk een andere richting uit te gaan dan degene die door het bevreesde establishment was geblokkeerd.

In 1917 had hij zich als student in de Wijsbegeerte en Letteren laten inschrijven aan de „Vlaamse Hogeschool” te Gent, en derhalve zal het tot 1920 duren voor hij zich weer als student, ditmaal in de geneeskunde aan deze universiteit kan inschrijven. In versneld tempo haalt hij de verloren tijd weer in, en van in zijn doktoraatsjaren publiceert hij ononderbroken, geeft lezingen, maakt opeenvolgende academische proefschriften, o.m. ook te Amsterdam, wordt laureaat, verblijft te Parijs en in de Verenigde Staten aan de Mayo Clinic en wordt medewerker van Frans Daels en Corneel Heymans.

In 1938 wordt hij aan de Gentse universiteit benoemd tot hoogleraar in de urologie. Hij is deken van de fakulteit geneeskunde tijdens de oorlog, hij is een vooraanstaand Vlaming en dus... eindigt zijn mandaat bij Koninklijk Besluit – uiteraard uitgaande van de regent – op 6 april 1945... Infamis Belgica en medicus medico lupus. Enkele collegae beletten hem zelfs toegang tot een privékliniek, zodat het operatieve en belangrijkste deel van zijn praktijk hem onmogelijk wordt gemaakt. Niemand beseftte dat om Elaut klein te krijgen men hem had moeten ont-hoofden...

Met de gelijkmoedigheid van een Thomas Morus gaat hij weer aan het werk, ditmaal aan wat hem reeds zolang boeide, de geschiedenis van de geneeskunde. Als een Adenauer, maar in alle stilte, begint hij op rijpere leeftijd een tweede en geheel nieuwe loopbaan. Bij de jonge studenten van die jaren die regelmatig de universitaire bibliotheek bezoeken, wordt hij een bekend figuur. Hij zit er elke namiddag, intens lezend, studierend, notities makend en toch ondanks het leeftijdsverschil een joviale metgezel. Na een aanvankelijk verbod iets te publiceren, – merk wel, aan deze kant van het IJzeren Gordijn –, verschijnen geleidelijk over de geschiedenis der geneeskunde meer en meer werken en bijdragen van zijn hand.

Meer dan tien jaar later, in 1958 behaalt hij op een medisch-historisch proefschrift het aggregaat van het Hoger Onderwijs en in datzelfde jaar wordt hij verkozen tot voorzitter van de Orde der Geneesheren te Oost-Vlaanderen en dit met een zodanige meerderheid, dat ze de betekenis heeft van een geplebisciteerd eerherstel. In 1961 is zijn comeback aan de Gentse medische fakulteit volledig : hij wordt benoemd tot lector in de geschiedenis van de geneeskunde.

Hij was een briljant meester. Vaak grensde zijn voordracht aan hypnose. Wie hem ooit gehoord heeft over Snellaert, over „meteorieten” aan de Vlaamse geneeskundige hemel en andere onderwerpen die hem ter harte gingen, bewaart daarvan een onuitwisbare indruk.

Het vele wetenschappelijk werk heeft bij deze rustige, goedmoedige man echter de Vlaamse strijdkracht nooit doen afnemen. In 1965 wordt hij, die de zwager is van de grote C.V.P.-er August De Schrijver, senator verkozen voor de Volksunie. In een kwinkslag noemt hij deze partij „de zweep” die het C.V.P.-paard de hindernissen moet doen nemen. Of dit intussen is gebeurd, hoeft geen betoog. Op 75-jarige leeftijd

beëindigt hij zijn politiek mandaat, maar werkt en publiceert verder in onverminderd tempo. Hij blijft actief tot zijn laatste levensdagen. Voor meer bijzonderheden over zijn leven verwijzen we gaarne naar het indrukwekkend „In memoriam” van dr. fil. Marcel Grypdonck in Wetenschappelijke Tijdingen, 37, 71 – 1978.

Het V.V.A. bewaart van Elaut niet alleen een ontroerende nagedachtenis maar ook een kostbare nalatenschap. Eén van de voorrechten die hij ons schonk was de geschiedenis te schrijven van het Gentse Akademisch Ziekenhuis. Ze werd door het V.V.A. als een monografie uitgegeven en is een verhaal waarvan de moraal andere Vlaamse universiteiten niet

mag ontgaan. Uit de briefwisseling die we na het verschijnen met hem hadden, bleek hoezeer hij over dit werk en zijn uitvoering tevreden was. Uit het werk zelf blijkt hoezeer deze man met zijn achtergrond van genialiteit, klassieke vorming en persoonlijke belevenissen, was aangewezen als historische getuige voor dit „eentonige verhaal van het Vlaamse geduld in België.....”

We moeten dankbaar zijn om Elaut. Zijn rustig-realistisch idealisme maakte hem vele malen sterker en groter dan zijn ongerechte vervolgers. In de Vlaamse geschiedenis behoort hij tot de Groten van Gent.

Piet CARPENTIER

EEN REDAKTIERAAD VOOR VIVAT ACADEMIA

In de loop van de maand juli j.l. werd, na bespreking in het Dagelijks Bestuur en in de Centrale Raad, besloten een redaktieraad op te richten voor Vivat Academia. De bedoeling is de huidige hoofd- en zowat unieke redakteur medewerking te verlenen bij zijn vaak niet gemakkelijke taak en aldus het verschijnen van het blad op vooraf vaststaande data mogelijk te maken.

Er werd overeengekomen dat voorlopig als verschijningsdata zouden worden aangehouden: 15 september, 1 december, 15 februari en 15 april. Met het oog op het budget zou ook het aantal bladzijden per nummer enigszins beperkt blijven.

Teneinde dit tijdschema te kunnen nakomen wenst de drukker in het bezit te zijn van het volledige manuskript ten minste drie weken en voor bijzondere nummers zelfs vier weken vóór de verschijningsdatum.

Voor alle gegadigden en afdelingen, die een tekst in ons blad willen laten verschijnen, betekent dit dat deze, hetzij rechtstreeks, hetzij langs een redaktielid of het centraal sekretariaat om, in elk geval tijdig bij de hoofdredactie zal moeten belanden.

Voor alle artikels, mededelingen, verslagen en oproepen, uitgaande van een auteur of van andere organisaties, zal de inzendingstermijn met het oog op de bespreking in de redaktieraad, voorlopig een minimum van twee maand bedragen. Mededelingen en oproepen uitgaande van één van onze afdelingen en door het bestuur daarvan goedgekeurd, zoals aankondigingen van bepaald programma-onderdelen en vaststaand geplande activiteiten kunnen nog ten

laatste één volle maand voor de verschijningsdatum aan de hoofdredactie worden toegestuurd. Hetzelfde geldt voor de personalia, die meer regelmatig zouden moeten worden ingezonden met volledige gegevens van naam, titel, plaats, data en verwantschap.

Vanzelfsprekend zijn alle mogelijke suggesties en vormen van medewerking welkom.

Hoewel er dient te worden aangedrongen op de aanstelling van minstens één redaktieraadslid per gouw, volgt hieronder de naam, het adres en het telefoonnummer van de reeds benoemde leden van de huidige redaktieraad.

– Hoofdredakteur :

Dr. Piet Carpentier

Konsultatie : de Merodelei 24, bus 4, 2600 Berchem
– tel. : 031 - 30 00 64

Privé : Palmenlaan 4, 2020 Antwerpen – tel.
031 - 27 07 67

– Leden :

Lic. germ. fil. Frans Ballegeer, Rollegemsestraat 17,
8500 Kortrijk – tel. : 056 - 21 43 52

Lic. germ. fil. Ferre Mollet, Legeweg 169, 8020 Oost-
kamp – tel. : 050 - 35 00 95

Lic. gesch. Françoise Strobbe-Staessens, Vrede-
straat 1, 8700 Izegem – tel. : 051 - 30 16 78

Dr. sc. Freddy Van Zandijcke, Kriekmoerstraat 236,
9900 Eeklo – tel. : 091 - 77 50 18

Dr. jur. Antoon Dieusaert, Vijfde Dreef 3, 2080 Ka-
pellen – tel. : 031 - 66 60 87

gouw west-vlaanderen

GOUWFEEST : DAG VAN DE WEST-VLAAMSE V.V.A.-AFDELINGEN TE OOSTENDE OP ZATERDAG 7 OKTOBER 1978

Organisatie : V.V.A.-Oostende

Aan de afdelingen Kortrijk, Brugge, Roeselare, Ieper wordt gevraagd met de Oostende-dag rekening te houden bij het opmaken van hun eigen activiteitenkalender van het academiejaar 1978-'79. Oostende werkt aan een belangwekkend programma !!

Afdeling Kortrijk

Programma 1978-79 :

- Dinsdag 17 oktober : „Eenheid en verscheidenheid in het socialistisch denken” door prof. H. Brugmans, ererektor Europacollege Brugge.
- Woensdag 25 oktober : Wijn- en kaasavond.
- Donderdag 9 november : „Konsumptie- of afgunstmatschappij” door prof. M. A. G. Van Meerhaeghe, RUG.
- Dinsdag 12 december : „Menselijke ervaring en geloof” door prof. E. Schillebeekx.

Afdeling Roeselare-Izegem-Tielt

Bestuur :

Voorzitter : M. Donck
Sekretaris : K. Ryckewaert
Schatbewaarder : F. Breemersch
Bestuursleden : G. D'Hooghe, F. Strobbe-Staessens, P. Pauwels, F. Vercamer, M. Strobbe en P. Vereenoghe
Nieuwe Bestuursleden : J. Ducheyne, lic. pol. en soc., M. Behaegel, lic. fin. wet.

Programma akademisch jaar 1978-'79 :

- Zaterdag 16 september : wandeling langs de IJzer en de Blankaart te Woumen ; met koffietafel. Inrichters : F. Breemersch en F. Vercamer.
- Zaterdag 7 oktober : Gouweest West-Vlaanderen te Oostende.

- Zaterdag 18 november : Algemene Ledenvergadering te Antwerpen.

- Vrijdag 24 november : Voordracht door P. Van Brabant, gevolgd door receptie. (Eventuele vervanger : F. Grootjans). Inrichter : J. Ducheyne.

- Vrijdag 15 december : aperitief, kaas- en wijnavond, met voordracht door J. Geldof, pastoor te Meetkerke over „Klerikale Humor in West-Vlaanderen”. (Eventuele vervanger : Vermeersch, woordkunstenaar). Verantwoordelijken voor de organisatie : P. Vereenoghe, F. Breemersch, G. D'Hooghe, F. Strobbe-Staessens, M. Behaegel, Chris Breemersch en J. Ducheyne.

- Zondag 7 januari : nieuwjaarsreceptie in de Bank van Roeselare en West-Vlaanderen. Verantwoordelijken : K. Ryckewaert en G. D'Hooghe.

- Vrijdag 16 februari : voordracht over „Het Lam Gods” (met dia's) door de Heer Dierickx. (Eventuele vervanger : de Heer Harold van de Perre over „Rubens”). Inrichters : J. Ducheyne en Fr. Strobbe-Staessens.

- Vrijdag 16 maart : voordracht door Mgr. Danneels over „Godsdienst” gevolgd door een receptie te organiseren door de dames. (Eventuele vervanger P. Nys over „Levensvorming”). Inrichters : J. Ducheyne en M. Donck.

- Vrijdag 27 april : lentefeest, voorlopig gepland in de Salons Chopin te Kuurne. Inrichters : P. Pauwels, M. Behaegel, F. Vercamer en P. Vereenoghe.

- Zaterdag en zondag 9 en 10 juni : tweedaagse reis naar de Vallée de la Somme, onder leiding van Luc Glorieux, sekretaris van de Beroepsvereniging van Autocar- en Autobusuitbaters van Vlaanderen. Gezien het grote succes van de reis naar Picardië zal het ook de moeite zijn aan deze reis deel te nemen. Inrichters : Fr. Strobbe-Staessens, P. Pauwels, P. Vereenoghe, L. Glorieux.

Algemene mededelingen :

- De meeste vergaderingen zullen doorgaan in het Vormingsinstituut te Roeselare, waar F. Breemersch verantwoordelijk is.
- M. Donck is verantwoordelijk voor de tekst en het drukken van de programma's.
- Er zijn plannen voor het uitgeven van een vademecum voor iedere afdeling van de gouw West-Vlaanderen, zoals dit door de afdeling Kortrijk reeds op een buitengewone manier werd verwezenlijkt.

Daarom is het geraden tijdig aan ledenwerving te doen, o.m. door het versturen der programma's, ten-einde nog in 1978 een dergelijk vademecum te kunnen uitgeven.

Verslagen v. d. vergaderingen academiejaar 1977-'78 :

Op zaterdag 24 september '77 had onze eerste bijeenkomst plaats. Wij waren blij mekaar terug te vinden, na de frisse en vochtige zomer, op een stralende herfstnamiddag te De Panne.

Wij hadden afspraak in het Gemeentehuis waar Meester R. Versteede, burgemeester van De Panne, ons opwachtte en ons verraste met een welkomstdrink. Hij zou de wandeling leiden doorheen het natuurreservaat „De Westhoek” en gaf eerst een woord uitleg over de politiek-sociale problemen verbonden aan dit duinengebied.

Voor vele wandelaars was dit de allereerste keer dat ze dit prachtig gebied binnendrongen. Het werd een echte revelatie en iedereen was onder de indruk van dit verrukkelijk stuk natuur, terecht een van de mooiste natuurgebieden van West-Europa genoemd. Dit kleine stukje reservaat steekt vol variatie : van een onbegroeid, woestijnachtig heuvellandschap treedt men in een weelderige, bosachtige formatie. Omstreeks half vijf bereikten wij de Franse grens, waar de vereniging haar leden een glaasje picon aanbood in een typische grenscafé. Meester Versteede liet een politiewagen aanrukken om de mannen uit het gezelschap op te pikken, niet met boze bedoelingen omwille van de picon, maar om ze in staat te stellen hun wagen te halen, die achtergebleven was aan de ingang van het reservaat, zo konden de dames op een galante wijze opgehaald worden en waren wij tijdig in „De Meli” te Adinkerke waar wij verwacht waren voor een weelderige Breugeliaanse koffietafel.

Wij zaten er gezellig samen in een keurige zaal, de koffie was geurig, het brood vers, de worsten heet, de hesp mals en de kaas smuiig....., kortom daarmee is het bewezen dat onze uitstap geslaagd was en wij tevreden naar ziel en lichaam huiswaarts keerden. Het belooft een goed jaar te worden.....

De eigenlijke opening van het academisch jaar 1977-'78 begon op vrijdag 21 oktober '77 te Roeselare. Voor die gelegenheid hadden wij de eer de Heer Wilfried Mertens, voorzitter van de C.V.P., te mogen ontvangen. De welsprekendheid en de keurige taal van de spreker waren ons bekend. Wij zijn echter toch onder de indruk gekomen van zijn loyaliteit en bereidwilligheid waarmee hij zeer lang, tot midden-

nacht, sprak over de politieke aktualiteit, in het bijzonder over het gemeenschaps-akkoord. De spreker bekende dat het Egmontplan de minst slechte oplossing is voor een zeer moeilijk politiek probleem, gezien er in België twee gemeenschappen bestaan en drie gewesten erkend zijn.

De Heer Mertens gaf een grondige uitleg over de drie parlementen in de toekomst : het nationale, het gemeenschapsparlement, en het gewestelijk. Hij beklemtoonde de aanwezigheid van de Vlamingen in het Brussels bestuur. Vanzelfsprekend kwamen er reacties los en werden er bezwaren geformuleerd vanwege het publiek. In het bijzonder leek voor velen het inschrijvingsrecht nog een moeilijk te verwerken maatregel.

Toch bleek dat het pakt aanvaard wordt, maar dat bij velen de wens bestaat dat bij de uitwerking ervan nog verbeteringen worden aangebracht.

Wij weten natuurlijk wel dat de Waalse kernen in de Brusselse randgemeenten niet van gisteren dateren en dat het om een definitieve toestand gaat : dit maakt de omvorming van een unitaire naar federale staat niet gemakkelijk. Het is een kwestie van vertrouwen in het Egmontplan in zijn geheel en in haar bekwame politiek.

Zoals bekend heeft het V.V.A., waarvan de 30 leden van de Centrale Raad zich na enige aarzeling dan toch in naam van hun duizend aangeslotenen, tegen het Egmontakkoord gekeerd, in afwachting van hun algemene ledenvergadering van volgende maand (november 1977).

Het bleek uit de vergadering dat de draagwijdte van het Egmontakkoord nog onvoldoende gekend en ondergewaardeerd wordt.

Misschien kunnen we nog best wachten met veel bezwaren naar voor te brengen tot de regering de teksten prijsgeeft. Laat ons dan zien welke kansen er in steken voor de Vlaamse gemeenschap.

Het is aan ons Vlaamse kiezers, die voor de eerste maal in hun geschiedenis politieke zelfstandigheid verkrijgen, er het beste uit te halen !

Op vrijdag 18 november '77 hield de Heer Anthony Mertens een causerie over de manier waarop wij door de media worden geïnformeerd of gedesinformeerd, met speciale belichting van de pers in Vlaanderen.

De Heer Anthony Mertens, wiens welsprekendheid geen betoog vraagt voor al wie hem reeds kent, is Nederlander van geboorte maar woont sinds 1960 te Brugge. Hij was circa 30 jaar werkzaam in de journalistiek te Brussel en Amsterdam en sinds 1973 is hij hoofdredacteur van „To the Point International”. De spreker belichtte de manier waarop wij worden

geïnformeerd in onze westerse kranten en weeblanden. De veelvuldigheid van deze informatie kan leiden tot verwarring en oriëntatieverlies.

De perswereld heeft voor iedereen wat wils, spreekt tot iedereen, tot de intellectueel, tot de man van de straat, tot de vrouw, tot de royalist, tot de reactionair, tot de faits-divers-jager, tot de sportliefhebber, tot de oppervlakkige lezer, tot de ernstige lezer, tot de cinefiel, enz... Iedereen wordt bevredigd en dikwijls wordt voor de sensatie de waarheid geweld aangedaan. Het is aan de lezer uit het grote aanbod van goede en slechte kranten, zijn keuze te doen. Wil hij ernstige objectieve informatie dan vindt hij dat beslist nog in een Vlaamse krant!

Op vrijdag 16 december '77 werd door Roger Tavernier een spreekbeurt gehouden over de wereld van de pers. Ditmaal ging het over de partijpolitieke pers in de Sovjet-Unie. Roger Tavernier is hoofd van de aankoopdienst van de universiteitsbibliotheek te Leuven.

In de Sovjet-Unie staat de pers volledig onder de controle van de partij, dit typeert vanzelfsprekend de inhoud van de kranten.

De Nationale kranten worden uitgegeven in de 57 talen van de Sovjet-Unie. In totaal verschijnen 7.521 kranten, waarvan 28 over de gehele unie verspreid (nationale kranten). Ook in Oekraïne verschijnen de kranten in het Russisch, omdat hun taal erg verwant is.

Er verschijnen 617 stedelijke kranten, 3.251 in wijken en fabrieken, daarbij bestaan nog 1.453 kleine kolchozenkranten. In het Z.O. van Siberië, waar Stalin de Joden een vaderland probeerde te geven, verschijnt nog een Joodse krant.

De bekende Pravda wordt op 40 plaatsen gedrukt. De matrijzen gaan per vliegtuig naar de drukkerijen, meer en meer gebeurt dit nu echter fototelegrafisch. Twaalf drukkerijen van de Pravda worden reeds zo bediend. Van deze krant worden dagelijks 9,2 miljoen exemplaren gedrukt.

In onze kranten verschijnt van alles: algemeen nieuws, plaatselijk nieuws, sport, rubrieken voor de vrouw, voor het kind, boekbesprekingen, reclame... In de Russische kranten, die relatief klein zijn, (5 tot 6 blz.) verschijnt geen reclame. Men kan er uitsluitend binnenlands en buitenlands nieuws, faits divers, radio- en T.V.-programma's, theater en een beetje sport vinden. Het verschil in kwaliteit met onze kranten is dus groot.

In de Ivestia staat alleen nieuws van de regering, dus sterk partij-politiek gekleurd. In de stedelijke kranten vindt men wél plaatselijk nieuws.

In Krokodil, het bekende satirische blad, dat op 5.730.000 exemplaren verschijnt, (250 miljoen inwoners in de Sovjet-Unie), staat naast de gewone humor ook politieke satire op het Westen, soms ook op wantoestanden in eigen land zoals b.v. arbeidsdiscipline, milieuvervuiling, bureaucratie, maar nooit op de grondslagen van het regime of op de partij.

Op zondag 8 januari 1978 werd een nieuwjaarsreceptie aangeboden door de directie van de Bank van Roeselare en West-Vlaanderen.

Op deze gelegenheid kregen een tweehonderdtal leden van onze vereniging de kans elkaar een gelukkig nieuwjaar toe te wensen.

Drank en toastjes ad libitum!

Onze voorzitter advocaat G. D'Hooghe en de heer Sercu van de Bank van Roeselare hielden een gelegenheidstoespraak.

Op vrijdag 17 maart hadden wij een fijne literaire avond met Anton van Wilderode, priester en leraar, doctor honoris causa van K.U.L. en lid van de Vlaamse Academie voor Nederlandse taal en letterkunde. De avond ging door in het Boerenbondcentrum te Roeselare, alwaar na de voordracht ook nog een glaasje werd aangeboden aan alle V.V.A.-leden. De opkomst was erg bevredigend en er waren veel nieuwe gezichten. Anton van Wilderodesprak over humor in de Nederlandse letterkunde. Hij citeerde stukken proza van Godfried Bomans, Nicolaas Beets, Felix Timmermans, Henriette van Eyck, Simon Carmiggelt, Aert van der Leeuw en poëzie van François Haversmidt en Kees Tip. Daarmee verduidelijkte hij de betekenis van humor.

De humor die wezenlijk verschilt van geestigheid, die een glimlach en nooit een schaterlach opwekt. De humor die intelligentie en gevoeligheid eist, is nooit onbewust noch kwetsend, maar steeds nauw verbonden is met ernst of verdriet. Een humorist relateert en doet mee aan het meer leefbaar maken van ons leven en bewoonbaar maken van onze samenleving.

In de soorten humor onderscheidt Anton van Wilderode: de humor van de situatie (bv. Pieter Bas van Bomans), de humor van de observatie (bv. Minneke Poes van Timmermans), de humor met telelens, waar de context is verdwenen (bv. de kleine parade van H. Van Eyck) en de humor van de nabootsing (bv. de poëzie van Kees Tip). Het hoeft geen betoog dat we die avond veel hebben gelachen, niet alleen met de citaten maar ook tussendoor met de fijne humor van Anton van Wilderode zelf.

Op zaterdag 15 april organiseerden wij een lente-uitstap naar Picardië, onder de deskundige leiding van de Heer Luc Glorieux, secretaris van de Bond der Vlaamse Autocaristen.

De lentezon scheen in de frisse morgen en onze comfortabele autobus, bestuurd door de steeds joviaal lachende Heer Sercu, en uitgerust met bar en koelkast, reed ons vlot via de autostrade naar Frankrijk. Wij lieten ons rijden naar Noyon waar wij uitstapten om de kathedraal te bekijken (11e eeuw) en het geboortehuis van Calvijn (gerestaureerd). De volgende stop was Compiègne met zijn prachtig Vlaams stadhuis (16e eeuw) en uitgestrekte bossen, waarin op 11 november 1918 op een stilstaande trein tussen Maréchal Foch en de Duitse afgevaardigden de wapenstilstand werd gesloten. Een eigentijdse copie van de historische wagon is tentoongesteld ter plaatse in een schutsmuseum. Na een blik geworpen te hebben op het kasteel van Compiègne, favoriete verblijfplaats van Lodewijk XV en Napoleon I, gingen wij in een restaurant langs de linkeroever van de Oise voor het eerst uitgebreid en smakelijk proeven van de Franse gastronomie. Voor ons groepje van 28 man stond de tafel reeds gedekt. In de namiddag reden wij naar Beauvais, waar wij de merkwaardige gotische kathedraal bezochten. Door haar reusachtige hoogte domineert zij de gehele stad. In Beauvais gingen wij onze valiezen afzetten aan het hotel; wij konden er ons verfrissen en een koffie drinken. Daarna bezochten wij nog het rustige karakteristieke dorp Gerberoy, beroemd, maar onvoldoende bekend, om zijn rozen. Elke gevel heeft er zijn klimprozen, wat aan het geheel een charmant uitzicht geeft. Het was er heel stil en verlaten en de lentezon scheen bemoedigend. Een wandeling in en rond het dorp was een gezonde aperitief die wij best konden gebruiken, want 's avonds stond een gastronomisch menu op het programma. Op 13 km van Beauvais bezochten wij nog Bresle, een rustig dorp met merkwaardige kerk die nog een Karolingische middenbeuk bezit (in restauratie) en een annex, achter het hoofdaltaar, die een copie schijnt te zijn van de „Sainte Chapelle” van Parijs.

Van het gastronomisch souper zullen wij vooral de buitengewoon lekkere provençaalse vissoep met rouille niet vergeten. Wij bedienden er ons van „à volonté”. Ook de volgende gangen waren lekker en vooral copieus. De volgende dag stonden wij om 9 uur klaar aan de bus. Ook de zon was op de afspraak. Wij reden naar Ermenonville, laatste woonplaats van J. J. Rousseau. De ideeën van de Franse filosoof indachtig deden wij een wandeling in het

park van het kasteel: het was dus letterlijk een „retour vers la nature”.

's Namiddags bereikten wij Senlis, een prachtige karaktervolle stad, die nog op schitterende wijze de geest bewaart van een rijk verleden. Het was ooit hoofdstad van Frankrijk (na Reims) en Hugo Capet werd er in 987 tot koning uitgeroepen. Alleen Senlis had een tweedaagse reis kunnen vullen.

Tientallen oude en interessante kerken ontsnapten niet aan ons oog, niettegenstaande een uitgebreid bezoek niet op het programma stond. Wij namen ook ons middagmaal te Senlis en reisden daarna naar onze laatste stopplaats Chantilly. Dit werd meteen het hoogtepunt van de reis. Midden een reusachtig park pronkt daar een fameus en groots kasteel zoals we er alleen in Frankrijk kunnen vinden. Oorspronkelijk 16e-eeuws maar trouw gerestaureerd in het midden van de 19e eeuw. De tuinen wedijveren met die van Versailles. Het kasteel bevat het „Musée Condé”, samengesteld door de hertog van Aumale: een Rembrandt, een Rubens, een Leonardo da Vinci en enkele Raphaëls vormen hier het hoogtepunt samen met een uitermate kostbare bibliotheek, rijk aan wiegedrukken en miniaturen, o.a. „les très riches heures du duc de Berry”. Wij reden vandaar huiswaarts en bereikten Roeselare omstreeks 20.30 u. Iedereen was erg tevreden over onze tweedaagse uitstap en Picardië laat een onvergetelijke herinnering na door zijn verrassende rijkdommen aan historische monumenten, bossen, parken in een nog idyllisch en ongerept landschap, op een korte afstand van ons Vlaamse land.

Françoise STROBBE-STAESSENS

Afdeling Oostende-Veurne-Diksmuide

Bestuur :

Voorzitter : Achiel Venmans, lic. econ.

Oud-Voorzitter : Maurice Gerard, lic. wisk.

Sekretaris : Luc D'Hoore, dr. med.

Penningmeester : Hans Denorme, lic. econ.

Sekretariaat : E. Beernaertstraat 54, bus 6, 8400 Oostende.

Programma en vooruitzichten :

– Donderdag 31 augustus te 20.30 uur : bezoek aan de tentoonstelling Alfred Ost en de hommage Felix De Boeck in het Museum voor Moderne Religieuze Kunst, Sint-Sebastiaanstraat 41 te Oostende. Wij

worden deskundig rondgeleid door de konservator van het museum, de Heer Jan Ghekiere die het werk van de kunstenaars bij ons inleidt en de tentoongestelde stukken van artistieke kommentaar voorziet. De getrouwen die ook in de vorige jaren aan de geleide bezoeken in dat museum deelnamen, weten hoe revelerend zo'n kunstbeleving in beperkte groep kan zijn.

- Zaterdag 16 september : najaarswandeling in het natuureservaat van De Panne.
- Zaterdag 14 oktober : gouvfeest V.V.A. West-Vlaanderen in Oostende, waar een namiddag- en een avondprogramma is voorzien.
- Verdere vooruitzichten zijn gespreksavonden met

inspekteur Ryserhove over „De moorden te Beer-nem”, een bijeenkomst met als thema „De konsument en de misleidende reclame”, een poëzieavond met Luk Decorte, een wijnavond, wellicht een avond met Willy De Clercq als gastspreker en de lentewandeling in mei '79 die een verrassing moet worden.

Lidgeld :

Het bedrag blijft voor onze afdeling per echtpaar 600,- fr. voor het gewone lidmaatschap, 220,- fr. voor de jonge academici die nog geen vijf jaar zijn afgestudeerd. Het kan worden gestort op de rekening 695-406320-54 van V.V.A. Oostende-Veurne-Diksmuide.

gouw antwerpen

Afdeling Antwerpen

Bestuur :

Voorzitter : ir. Rudi De Rycker
Ondervoorzitters : lic. Kristin Brinckman-Hilderson
dr. med. André d'Hollander
Penningmeester : ir. Eric Brinckman
Sekretaris : lic. Hertha Leemans
Bestuursleden met bijzondere opdracht :
- cand. Chris d'Huyvetter-Swinnen : bijzondere organisatie en public relations
- lic. Francis Cardijn : pers
- tandarts Germain Van Laethem : ledenwerving
- dr. med. Yvonne Lammens : kultuuraangelegenheden
Overige bestuursleden : dr. sc. Fernand Broeckx, ir. Emiel De Hert, apoth. Vera Delaruelle-Van Winckel, lic. Hugo Hermans, apoth. Emile Hoet.
Ereleden : prof. em. dr. Aloïs Steffens, dr. ped. Jozef Peeters, tandarts Stan Peeters.
Oud-voorzitters : prof. em. dr. Walther Opsomer, lic. Joris Denis, dr. med. Piet Carpentier, dr. jur. Jan Debeuckelaere, dr. jur. Valeer Portier.

Programma van een eerste reeks ontmoetingen :

De vergaderingen hebben, tenzij anders aangegeven, steeds plaats op een dinsdag in de „Hélène Fourment”, Groenplaats, Antwerpen en vangen aan te 20.30 uur.

- Dinsdag 3 oktober : openingsvergadering in de Kredietbank te Antwerpen. Welkomswoord en inleiding door ir. Rudolf De Rycker, voorzitter. De academische rede : „Taken van de huidige universiteit” wordt gehouden door prof. dr. M. H. A. De Groot-Lasseel, rector aan het Rijksuniversitair Centrum - Antwerpen.

Na afloop wordt er een receptie aangeboden door de Kredietbank.

- Dinsdag 10 oktober :

Spreker : prof. dr. S. Plasschaert, UFSIA.

Titel : Het Chinese ontwikkelingsmodel.

Inleiding : ir. Rudolf De Rycker, voorzitter.

- Dinsdag 17 oktober :
Spreker : prof. dr. W. Fiers, RUG, Dir. Laboratorium voor moleculaire biologie.
Titel : Genetic Engineering : nieuwe mogelijkheden voor wetenschappelijk onderzoek.
Inleiding : dr. med. P. J. Carpentier, oud-algemeen voorzitter.
- Dinsdag 24 oktober :
Spreker : dr. hist. Eric Defoort.
Titel : Maurras en de Action Française in België 1898-1927.
Inleiding : lic. Kristin Brinckman-Hilderson, onder-voorzitter.
- Dinsdag 31 oktober :
Spreker : dr. med. Yvonne Lammens, psychiater.
Titel : Gezin, huwelijk en sexualiteit.
Inleiding : lic. Kristin Brinckman-Hilderson, onder-voorzitter.

Afdeling Mechelen

Bestuur :

Voorzitter en sekretaris : Pol Jongbloet, lic. tandh., Leopoldstraat 50, 2800 Mechelen, tel. : 015 - 41 16 21.
Ondervoorzitter : Alice Maex-Lamberts, lic. Germ. fil., Leopoldstraat 10, 2800 Mechelen, tel. : 015 - 41 14 77.
Peningmeester : Herman Valgaeren, ir. scheik. en Landb., Zemstbaan 178, 2800 Mechelen, tel. : 015 - 41 09 08.
Public relations : Etienne Verbinnen, dr. scheik., Graaf Van Egmontstraat 21, 2800 Mechelen, tel. : 015 - 41 94 34.
Leden : Frits Baccaert, lic. Germ. fil., Jan Bastijns, lic. rom. fil., Johan Bockaert, dr. med., Herman Mertens, dr. theol., Jan Ryckeboer, dr. jur., Toni Van Autenboer, dr. geol., Juul Van den Broeck, lic. Germ. fil.
Sekretariaat : Leopoldstraat 50, 2800 Mechelen, tel. : 015 - 41 16 21.

Programma – academiejaar 1978-1979 :

- Dinsdag 26 september :
Thema : „DE VOLLEDIGE TEWERKSTELLING : EEN REALISTISCH DOEL ?”
Prof. dr. Nagels : Visie en realisatie in de oostblok-landen.
Prof. dr. De Grauwe : Visie in de vrije markteconomie.
Inleiding : Jan Bastijns.

- Dinsdag 17 oktober :
Spreker : prof. dr. Robijns.
Titel : De betekenis van Mgr. Vannuffel als musicus te Mechelen en daarbuiten.
Inleiding : Jo Baccaert.
- Zaterdag 21 oktober : „Holle Wegen” – Gezinswandeling te Bertem, onder leiding van E. Verbinnen.
- Dinsdag 14 november :
Spreker : de Heer Ward Hermans.
Titel : „De Vlaamse beweging tijdens het interbellum”.
Inleiding : Frits Baccaert.
- Dinsdag 12 december : voordrachavond „Woorden wisselen” door Mw. Tine Ruyschaert.
Inleiding : Jan Ryckeboer.
- Maandag 22 januari :
Spreker : prof. dr. Loy.
Titel : Waterwinning en waterbeleid.
Inleiding : Toni Van Autenboer.
- Zaterdag 27 januari : UITSTAP : Dijle-vallei, Vlaams-Waals Brabant, bezoek aan waterwinningen onder leiding van dr. P. Desmet en dr. T. Van Autenboer.
- Maandag 19 februari :
Spreker : prof. J. Van Bilsen.
Titel : Onze ontwikkelingssamenwerking.
Inleiding : Juul Van den Broeck.
- Maandag 19 maart :
Spreker : prof. dr. Tine Govaert-Halkes.
Titel : Feminisme en kristendom.
Inleiding : Jan Bastijns.
- Maandag 23 april :
Spreker : prof. dr. Apostel.
Titel : Wetenschap en Techniek : waarborg of bedreiging ?...
Inleiding : Etienne Verbinnen.
- Maandag 7 mei :
Spreker : prof. dr. L. Verhaegen, rektor Limburgs Universitair Centrum.
Titel : Het vernieuwd sekundair onderwijs : doorzetten aan de universiteit ?...
Inleiding : Toni Van Autenboer.
- Zaterdag 19 mei : TAPTOE.

gouw brabant

Afdeling Oost-Brabant

Bestuur :

Voorzitter : Depraetere Philippe, lic. tew. en mba, Vrouwley 2, 3079 Meerbeek (Kortenbergh).

Ondervoorzitter : Convents Jan, b.b.ir., Gloriantlaan 8, 3060 Bertem.

Penningmeester : Degreef Hugo, lic. tandh., Aarschotsebaan 6, 3370 Boutersem.

Sekretaris : Minten Jean-Pierre, lic. jur., Hertog Van Brabantlaan 59/5, 3400 Landen.

Raadsleden : Fagot Dis, lic. fil., Spoorwegstraat 24, 3370 Boutersem – Kretschmar Jan, dr. tw. ir. el. kernw., Vareselaan 13, 2400 Mol.

Afgevaardigden in de Centrale Raad : Dis Fagot en Philippe Depraetere. Plaatsvervanger : Jan Convents.

Aktiviteiten in het voorgaande academiejaar 1977-'78 :

– 18 november 1977 : „Alternatieven voor het energieprobleem” door prof. dr. ir. G. Delepeleire.

– 9 december 1977 : „De Bourgondische Wijnen” door John Monard.

– 20 januari 1978 : „Hoe staan wij er nu voor in Brussel ?” door dr. ir. Hugo Weckx.

– 17 februari 1978 : „Europese verkiezingen : doorbraak of klucht ?” door prof. dr. H. Brugmans, rektor em.

– 3 maart 1978 : „Parapsychologie en literatuur” door Valère Depauw, Académie internationale de Manternach.

– 21 april 1978 : „De konsument en misleidende reklame” door dr. H. De Coninck, hoofdredakteur Test-Aankoop-Recht.

– 9 juni 1978 : „Waarheen met de ekonomie ?” door dr. Paul De Grauwe, direktor Centrum voor ekonomische studies KUL.

gouw limburg

Bestuur :

Voorzitster : Milka Tombal-Grela, lic., Carnegie-laan 47, 3500 Hasselt, tel. : 011 - 22 54 07.

Ondervoorzitters : José Cajot, lic., Mombeekdreef 18, 3500 Hasselt, tel. : 011 - 27 09 58.

Michel Vanbruul, dr. jur., Kielenstraat 50, 3700 Tongeren, tel. : 012 - 23 01 37.

Verslaggever : Guido Willems, lic., Dorpstraat 53b, 3540 Heusen-Zolder.

Sekretaris-Penningmeester : Frans Hendrickx, ir., Gorsemweg 8, 3800 Sint-Truiden, tel. : 011 - 67 33 41.

Erevoorzitters (in kronologische volgorde) : Paul Ni-

colaï, ir., Stan Dessers, dr. med., Jan de Vleeschauer, dr. jur., Jeroom Weekers, dr. med., Leo Wieërs, dr. ec., Rik Daenen, ir.

Leden : Frans Deckers, ir., Jacques Denis, dr. wet., Guido Haeckens, ir., Maria Pieters, lic. recht., Lieve Ponet, ir. en Eugeen Van Reusel, lic.

Het 4e Lustrum van het V.V.A.-Limburg wordt feestelijk ingezet op vrijdag 6 oktober 1978. Aan alle belangstellenden wordt aangeraden van nu af deze datum vrij te houden.

PERSMEDEDELING

Gedateerd op 26 juni 1978 ontvingen wij van het Kabinet van Wetenschapsbeleid waarvan dr. Rik Vandekerckhove verantwoordelijk minister is, de hiernavolgende persmededeling.

WERK(LOOS) NA DE UNIVERSITEIT ?

Einde juni waren er in ons land 4.925 werkzoekende universitaires. Daaronder 3.716 jonger dan 30 jaar, 1.017 van 30 tot 50 jaar en 192 van 50 jaar of ouder. Dergelijke cijfers geven soms aanleiding tot enig pessimisme. Men vraagt zich af welke nog de zin is van verder studeren in die omstandigheden.

Minister van Wetenschapsbeleid, Rik Vandekerckhove heeft zich enkele weken geleden in een radio- en TV-toespraak tegen dit soort moedeloosheid verzet. Hij pleitte ervoor dat iedereen, ondanks de moeilijke economische omstandigheden waarin we leven, zou opgeleid kunnen worden tot het hoogste kennisniveau dat tot zijn mogelijkheden behoort. Dit is van levensbelang voor de toekomst en het economisch voortbestaan van onze Gemeenschap. Het zou betreurenswaardig zijn indien wij morgen, bij een betere economische ontwikkeling, zouden moeten vaststellen dat er een gebrek is aan voldoende geschoolde en gevormde medewerkers van eigen volk.

Men mag zich trouwens niet blind staren op dergelijke naakte cijfers. Weliswaar stijgt het aantal werkloze universitair afgestudeerden nog elk jaar, maar het stijgingsritme is sedert 1975 onmiskenbaar vertraagd zoals blijkt uit gegevens, verzameld door de Diensten van Wetenschapsbeleid.

Tot voor kort was een universitair diploma een gewaarborgd toegangkaartje tot een interessante arbeidsmarkt. De universiteit was a.h.w. de sleutel tot een verzekerde toekomst met een geziene status en een hoge bezoldiging. Nu deze „gouden jaren” voorbij zijn, en de werkloosheid ook onder universitair afgestudeerden een realiteit is geworden, laat zich de belofte sterker voelen aan gedegen studies over dit verschijnsel. Al was het maar om op korte termijn een betere voorlichting en oriëntering te kunnen geven aan de afstuderende humaniorastudenten over de tewerkstellingsperspektieven van de verschillende universitaire studierichtingen. Met dit doel voor ogen

nam Wetenschapsbeleid in 1975 het initiatief om, in samenwerking met de diensten voor studieadvies van de universitaire centra, een **interuniversitair onderzoek** naar de tewerkstelling van universitair gediplomeerden op gang te brengen. De bedoeling die aan dit onderzoek ten gronde ligt bestaat in het veralgemenen van bepaalde enquêtes over deelaspecten van deze problematiek. Naar het voorbeeld van de enquêtes van Dr. A. Bonte aan de Rijksuniversiteit te Gent wordt nu **sinds 1975 een jaarlijkse enquête doorgevoerd bij universitair afgestudeerden, twee en een half jaar na hun afstuderen, aangaande hun tewerkstelling.**

Minister van Wetenschapsbeleid Rik Vandekerckhove maakte onlangs de eerste resultaten bekend van deze uitgebreide enquête.

Het gaat hier om **de eerste twee enquêtes doorgevoerd in '75 en '76, bij de universitaires die in '72 en '73 afstudeerden** aan de Vrije Universiteit Brussel, de Rijksuniversiteit Gent, de Katholieke Universiteit van Leuven, de Université de l'Etat te Luik, de Université Catholique de Louvain, de Université Libre de Bruxelles, en de Faculté Polytechnique de l'Etat te Gembloux (vanaf 1977 werden de enquêtes uitgebreid tot alle 14 universitaire instellingen in België).

Op te merken valt dat het opzet van deze jaarlijkse enquêtes ruimer is dan vroegere enquêtes. Ten eerste bestrijken zij **alle** afgestudeerden van alle universitaire centra van één bepaalde jaargang. Maar ten tweede bevatten ze niet alleen vragen naar de tewerkstelling van de afgestudeerde op het moment van de enquête, maar ook **vragen over het verloop van zijn tewerkstellingssituatie in de periode van ongeveer twee en een half jaar tussen zijn afstuderen en het tijdstip van de enquête.**

Tijdens de enquêtes van '75 en '76 werden in het totaal 14.153 afgestudeerden aangeschreven, waarvan er 8.975 positief reageerden, wat ongeveer 50 % uitmaakt van de totale groep afgestudeerden van die periode. In dit opzicht kunnen deze eerste twee enquêtes als behoorlijk representatief beschouwd worden.

Wat zijn nu de resultaten ?

Ten eerste zien we dat qua tewerkstelling van de bereikte groep afgestudeerden de situatie twee en een half jaar na hun eindexamen als volgt is : 86,5 % werkt, 3,3 % is werkzoekende, 5,8 % is bezig met zijn dienstplicht, 2,3 % is nog student, en 1,2 % is in-actief.

Als we dan kijken naar de evolutie van de tewerkstelling tijdens de periode van twee en een half jaar tussen het afstuderen en het tijdstip van de enquête,

kunnen we vaststellen dat van de bereikte groep de overgrote meerderheid reeds geruime tijd ingeschakeld is in het arbeidsproces. Diegenen die werken zijn reeds gemiddeld 24,6 maanden aan het werk geweest. De werkzoekenden hebben gemiddeld al 10,6 maanden gewerkt, de afgestudeerden in leger- of burgerdienst gemiddeld 16,2 maanden.

De volledige tabel ziet er als volgt uit :

Tijdsbesteding	Gemiddelde duur in aantal maanden							Aantal afgestudeerden
	Werk	Werkzoekend	Dienstplichtig	Student	Inactief	Onbepaald	Totaal duur	
Aan het werk M	23,2	1,3	4,7	1,3	0,5	2,4	33,4	5.117
V	27,7	1,4	—	0,9	0,5	2,5	33,1	2.406
M + V	24,6	1,4	3,2	1,1	0,5	2,4	33,3	7.523
Werkzoekend	10,6	11,3	4,5	2,2	1,2	2,9	32,8	333
Dienstplichtig	16,2	1,3	9,3	3,1	0,8	2,6	33,3	506
Student	4,4	1,2	1,9	22,4	0,9	2,5	33,2	202
Inactief	13,2	1,8	0,9	0,8	12,6	4,0	33,2	104
Onbepaald	9,8	1,0	3,7	3,3	0,5	14,7	33,0	25
Totaal	23,0	1,7	3,6	1,8	0,7	2,5	33,3	8.693

Chronologisch bekeken stelt de studie verder vast dat na 9 maanden meer dan 50 % van de bereikte groep werk vonden, na 12 maanden reeds meer dan 70 %, en na 21 maanden een kleine 80 %.

De **gemiddelde duur van de periode vóór het vinden van werk**, als men daarbij geen rekening houdt met de periode van leger- of burgerdienst voor de mannen, schommelt rond de 5 maanden. De kortste tijden werden genoteerd voor geneeskunde (3 maanden), kinesitherapie (3,4 maanden) en de technische ingenieurs die het speciaal programma van burgerlijk ingenieur hebben gevolgd (3,5 maanden) bij de mannen, en Germaanse filologie (3,1 maanden), wiskunde (3,5 maanden) en natuurkunde (3,6 maanden) bij de vrouwen. De langste tijden werden waargenomen bij de licenciaten lichamelijke opvoeding (8 maanden), scheikunde en klassieke filologie (7,7 maanden) bij de mannen, en kunstgeschiedenis (9,5 maanden), en pers- en communicatiewetenschappen (10,5 maanden) bij de vrouwen.

Een laatste in het oog springend feit voor de afgestudeerden van de jaargangen '72 en '73 is dat **bijna 25 % van de bereikte groep aanvullende studies doet** onder de vorm van doctoraat, specialisatie of een of andere vorm van verruimingsstudie.

Het spreekt vanzelf dat het nog te vroeg is om vanuit de resultaten van deze eerste twee jaarlijkse enquêtes over de afgestudeerden van '72 en '73 verregaande gevolgtrekkingen te maken over de toekomstige evolutie van de tewerkstellingssituatie van de universitair gediplomeerden, en dat daarvoor minstens moet gewacht worden op de resultaten van de enquêtes van '77 en '78 over de tewerkstelling van de afgestudeerden van de akademiejaren '73-'74 en '74-'75. Minister Vandekerckhove zal erover waken dat de resultaten van deze verdere enquêtes zullen bekend gemaakt worden zodra de gegevens beschikbaar zijn.

OPEN BRIEF AAN 'T PALLIETERKE

Eind juni zond uw dienaar als reactie op een paar gortigheden een aangetekend schrijven aan 't Pallieterke, natuurlijk in aangepaste stijl en met de uitdaging dit te publiceren. De handschoen werd niet opgenomen maar in de plaats daarvan kwam wel in de bekende trant een omkaderd stukje aan de „Korrespondent”.

Dit geval van eigenaardige journalistieke deontologie kon op velerlei wijzen worden beantwoord maar van de kommerciële pers is men natuurlijk nooit zeker... Een collega liet mij opmerken dat het antwoord van het Pallieterke eigenlijk zeer vriendelijk gesteld was, maar dat was mijn schrijven ook. Oordeel zelf maar.

Beste Pallieterke,

In het laatste jaar heb ik het al danig moeilijk gehad om U in de familie te verdedigen, overtuigd als ik blijf van uw historische rol in de Vlaamse Beweging, – voor die uitspraak heb ik van U nog een glas fruitsap tegoed, remember? –. Maar nu is de maat vol en ik zend U een aangetekend schrijven met de uitdaging het integraal en ongewijzigd te publiceren.

Als het zo doorgaat zal ik wel verplicht worden uw goede abonnementsgeld te besteden aan Knack (ergens een letter niet uitspreken) en doe me dát toch niet aan!...

Wat ik van U zou willen, Pallieterke, is wat meer trouw en consistentie in de vriendschap, zeker als het vrienden betreft die ook een historische rol in de Vlaamse Beweging vervullen. Als gij de splijtzwam blijft spelen gaan we, tot genoegen van de tegenstanders, de weg op van een eindeloos krakelend stel dorpsfanfares...

Neen, Pallieterke, ik laat mijn vrienden niet vallen van zodra ze iets zeggen of doen dat ik niet zo direkt zie zitten. Ik geef ze tenminste het voordeel van de twijfel. Wat meer is, ik laat aan mijn vrienden niet raken, en zeker niet aan Valeer Portier. Handen af van de laatste der Flandriens!

De onvriendelijke pen van uw tekenaar laat hem door kelner Hugo Schiltz een bord „linzensoep” voorzetten. Geen tekst, alleen een prentje, zo kunnen zelfs de analfabeten uw innuendo snappen als ze vaag nog iets weten van de bijbelse geschiedenis. Wee het volk dat zijn profeten doodt!...

Een bord linzensoep? Een schamel bordje vergeleken met al de vette kluiven die Valeer tijdens zijn loopbaan had kunnen verzamelen, maar omwille van de Vlaamse strijd onaangeroerd liet.

Zozo, Hugo Schiltz deelt al borden uit. 't Is niet veel, maar 't is toch al een hele vooruitgang en een vinger in de linzensoep is even goed als een vinger in de pap. Ik zeg, bravo Hugo en bravo Valeer, en dat mag ik dan voor één keer zeggen, want ondergetekende was de eerste die destijds de aanval lanceerde met de openbare kreet: „**Sabena delenda est!**” Jan Brusselaars zette hem in vette koppen in De Standaard en werd prompt door de Smaele op het matje geroepen; het had dus wel ergens onverwacht zeer gedaan. 't Is allemaal lang geleden, ge wordt al oud, Pallieterke, maar weet ge 't nog? 't Was in de tijd dat we met Lode Craeybeckx en enkele getrouwen, o zo moeizaam, de Antwerpse luchthaven verdedigden tegen een Freddy Bertrand, een Delauré en tegen de Brusselse kopstukken van het Bestuur der Luchtvaart en de Regie der Luchtwegen. De aanval op de zere teen die de Sabena was, – en nog is –, bleek toen inderdaad de beste verdediging.

Ook de taaie Freddy Van Gaevere, U wel bekend, heeft de strijd tegen Sabena lang voortgezet. Ik stond erbij toen hij in die tijd bij Leo Tindemans zijn nood kloeg. Hij kon niets gedaan krijgen want telkens hij de topbaas, ene Monsieur Dieu (sic) aan de telefoon vroeg, was die er nooit. „Dieu est mort!” zei Leo toen, dat was geestig, maar er gebeurde verder niets, en Freddy heeft daarna zelf de konklusies getrokken.

Kom, Pallieterke, wees nu eens eerlijk, hoelang gaat ge nog met de voeten van uw simpele lezers spelen? Willen de Vlamingen geweld of niet? Willen ze democratie of willen ze wat anders? Als de Vlamingen Palestijnen waren had de Sabena al héél lang opgehouden te bestaan of moet ik er een tekeningske bij maken? En als de Vlamingen een soort IRA hadden, dan moesten onze Vlaamse voormannen op dit ogenblik van hun hart geen steen maken, dát zouden dan alleen de Vlaamse moederkens en vrouwen moeten doen. Laat ons leren van de Amerikanen: if you can't beat 'em, joint 'em. Beter één vinger in de linzensoep dan tien in de lucht om te staan jammeren!

En dan de suggestie dat Valeer een brave speech hield om die benoeming te krijgen. Foei, hoe lelijk.

Vraag U liever af, gij heldenvolk, of ge Valeer niet naar andere fronten en taktieken hebt gedreven door uw belachelijke en gemanipuleerde ontluistering van het laatste Zangfeest.

Eén van uw briefschrijvers, – één van de velen, o wee –, heeft het in zijn brief, door U Pallieterke, vet gedrukt, betiteld en omkaderd, over „eunuch”. Zou hij weten wat hij zegt? We zullen hem en zijn medeschrijvers voorstellen de volgende voorzitter van het ANZ door een college van eminenties vooraf te laten onderzoeken om vast te stellen of hij „... habet duos et bene pendentes...” Ik heb zo 't gevoel dat hij daarbij zonder moeite meer punten zal halen dan veel van die briefschrijvers bij een maturiteitsproef.

PERSONALIA

OVERLIJDENSBERICHTEN

– **Maurits Vanden Bulcke**, dr. med., geboren te Boezinge op 24.7.1891 en overleden te Menen op 13.3.1978.

– **Amaat Dumon**, ir., prof. em. KUL, geb. te Oedelem (W.-VI.) op 29.4.1895 en overleden te Leuven op 1.3.1978. Als wetenschapper en wereldburger had hij door zijn werk in de agrarische genetica een internationale faam verworven. Als trouw Vlaming en kultuurmens zette hij zich onvermoeibaar in voor de Vlaamse zaak, de Vlaamse studenten, de Vlaamse boeren. Hij was V.V.A.-lid n° 21.

– **Albert Dujardin**, dr. jur., Raadsheer aan het Hof van Beroep te Gent, geb. te Wingene op 17.10.1915 en overleden te Kortrijk op 20.3.1978.

– **Leon Elaut**, prof. dr., geb. te Gentbrugge op 26.12.1897 en overleden te Gent op 2.4.1978. Hij was een van onze grootste Gentse voormannen. (Zie in memoriam).

– **Jan-Peter Ponten**, dr. Germ. fil., gewoon hoogleraar UIA, buitengewoon hoogleraar KUL, afdeling Kortrijk, geb. te Nijmegen op 26.6.1935 en overleden te Kortrijk op 11.7.1978. Prof. Ponten was een actief lid van de afdeling Kortrijk. Door zijn rustige voor-

Ziet ge, 't is maar de vraag waar een mens het belangrijkste deel van zijn persoonlijkheid situeert, hé.

Neen, Pallieterke, het kan zo niet doorgaan. Wat voor een lezerspubliek zult ge op de duur nog overhouden? En waar blijft dan uw historische rol? Waar is de intelligente geestigheid van Bruno De Winter nu gevaren? Tijd voor een gewetensonderzoek, grondig en diep!

Hou op met zwammen en splijtzwammen, Pallieterke, en ik beloof U **een bord erwtensoep, mét kluif**, in het Rubenshof.

Piet CARPENTIER

naamheid, gepaard met hartelijkheid en vriendelijkheid won hij de sympathie van alle medeleden. Wij delen in de rouw met zijn echtgenote en dochtertje.

GEBOORTEN

– **Emmanuel**, kindje van de Heer en Mw. Jacques Bekaert-Demeulemeester, geboren te Kortrijk op 27.2.1978.

– **Koen**, vierde kindje van dr. med. en Mw. Mark Lesage-Ottevaere, geboren te Kortrijk op 3.6.1978.

– **Vincent**, tweede kindje van dr. med. en Mw. Luc en Ellen Weyne-Claerhoudt, geboren te Kortrijk op 2.6.1978.

HUWELIJKEN

– **Remy Jans**, uit Dilbeek, huwde op 8.7.1978 met **Ingrid Meulemans**, dochter van ir. Paul Meulemans. Het jonge paar ging zich vestigen in Groot-Bijgaarden.

– **Pierre Lanneau**, dr. jur., nijveraar te Harelbeke, huwde op 1.4.1978 met **Myriam Deryckere**, kand. geneesk. uit Hulste.

1930
vol. 1
no. 1
1930

1930
vol. 1
no. 1
1930

onze volkstaal voor kruiden en artsenijen

door wijlen L. Vandenbussche, Apotheker

Een verzameling van vergeten namen en volksnamen in de apotheek en in de volksgeneeskunde, gebruikt in Zuid- en Noord-Nederland en in Frans-Vlaanderen, met verwijzing naar de Latijnse, Franse, Duitse en Engelse namen en omgekeerd, en geïllustreerd met commentaar.

Ingebonden - 676 blz.

Bestel dit standaardwerk door storting op Prk. van de **Drukkerij N.V. Vonksteen** te Langemark 000-0235182-54 van 1733 F (prijs tot 30 nov. 1978, btw en port inbegrepen), met de vermelding „Onze Volkstaal”.

Na 1 december wordt de verkoopprijs 1998 F.